

## Lovinescu si modernismul interbelic

In sens larg, modernismul reprezinta un curent (o tendinta) in arta si literatura secolului al XX lea, caracterizata prin negarea traditiei si prin impunerea unor noi principii de creatie. In felul acesta, modernismul include curentele artistice inovatoare, precum: simbolismul, expresionismul, dadaismul sau suprarealismul.

In literatura romana, Eugen Lovinescu este cel care teoretizeaza modernismul ca doctrina estetica, dar si ca manifestare. Prin intermediul revistei si al cenaclului "Sburatorul", Eugen Lovinescu pune bazele modernismului. Revista a aparut la Bucuresti intre 1919-1922 si 1926-1927.

Cenaclul a avut o existenta mult mai indelungata , din 1919 pana in 1947. Obiectivele gruparii erau promovarea tinerilor scriitori si imprimarea unei tendinta moderne in evolutia literaturii romane. Principalele lucrari de doctrina ale lui Eugen Lovinescu sunt: "Istoria civilizatiei romane moderne" si "Istoria literaturii romane contemporane".

In esenta, modernismul lui Lovinescu porneste de la ideea ca exista un "spirit al veacului"(saeculum), care determina, in ansamblu, sincronizarea culturilor europene.

Astfel, civilizatiile mai putin dezvoltate sufera o reala si de luat in seama influenta in ceea ce priveste literatura, din partea celor avansate.

Printre scriitorii promovati de Eugen Lovinescu in cadrul cenaclului si al revistei "Sburatorul" se numara: Ion Barbu, Camil Petrescu, Hortensia Papadat-Bengescu, etc.

In lucrarea "Istoria civilizatiei romane moderne", Eugen Lovinescu sustine teoria imitatiei, preluata de la psihologul si sociologul francez Gabriel Tarde. Potrivit acestei teorii, popoarele evolute exercita o influenta benefica asupra celor mai putin dezvoltate. Influenta se realizeaza in doua trepte: mai intai, se adopta prin imitatie forme ale civilizatiei superioare, apoi se stimuleaza crearea unui fond propriu. Strans legat de teoria imitatiei este principiul sincronismului, care ar insemna acceptarea schimbului de valori intre culturi , acceptarea elementelor care confera noutate si modernitate fenomenului literar.

Pentru sincronizarea literaturii romane cu spiritul veacului, Eugen Lovinescu considera drept necesare cateva mutatii de ordin tematic si estetic, cum ar fi: trecerea de la o literatura cu o tematica preponderent rurala la o literatura de inspiratie urbana: cultivarea poeziei obiective, evolutia poeziei de la epic la liric, intelectualizarea prozei si a poeziei, dezvoltarea romanului anlitic, fluxul intamplarilor din romanul de analiza psihologica. Tot in aceasta perioada se dezvolta jurnalul, eseul romanesc, colajul de scrisori sau documente, accentul fiind pus pe ideea de autenticitate, de traire autentica, pe relatarea subiectiva la persoana I.